

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Første behandling af lovforslag nr. L 140:
Forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.
(Tilsyn).**

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 17/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Da mit partis ordfører, fru Jytte Madsen, er sygemeldt, skal jeg på Socialdemokratiets vegne i al korthed fremføre følgende:

Det viser sig, at den forestående åbning af elmarkedet skaber nogle problemer og usikkerhed, hvad angår tilsynet, og derfor beder boligministeren herigennem om bemyndigelse til at kunne pålægge elforsyningsvirksomhederne at udføre tilsynet med stærkstrømsanlæg, og det kan vi støtte boligministeren i.

Vi finder det helt rigtigt, at udgifterne til tilsynet bliver fordelt ligeligt mellem forbrugerne, og også, at opkrævningsformen ændres, og at de, der importerer strøm direkte fra udlandet uden om forsyningsselskabet, også er med til at betale for tilsynet med anlæg her i Danmark.

Endelig er der et tredje punkt, som jeg synes lige skal fremhæves.

Det er også helt rigtigt og i orden for vores vedkommende, at Elektricitetsrådet fremover skal føre tilsyn med de statslige anlæg med de undtagelser, der nu er nævnt i lovforslaget, så vi giver vor tilslutning fra Socialdemokratiets side.

Erling Oxdam (V):

Jeg er blevet bedt om at svare på Venstres vegne i stedet for hr. Jens Hald Madsen.

Jeg kan med næsten samme begrundelse som hr. Baadsgaard sige, at Venstre kan tiltræde dette lovforslag, og det gør vi bl.a. ud fra den forudsætning, som ministeren anfører i fremsættelsen, at forslaget er udgiftsneutralt for det offentlige, selv om der er udgifter på 8 mio. kr. om året. De opkræves jo hos forbrugerne, og det har hverken konsekvenser for størrelsen af tilsynsudgifterne eller for elprisen samlet set, idet der alene er tale om en ændring af opkrævningsmåden. Det er en ganske lille lovændring, men det vil være et bedre redskab, når der nu

sker en vis omlægning af forsyningsvirksomhederne.

Så derfor vil jeg på Venstres vegne sige, at vi vil kunne støtte det lovforslag.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti har med samme begrundelse, som hr. Erling Oxdam netop har fremført på Venstres vegne, ingen problemer med at støtte dette lovforslag.

Alligevel er der to ting i lovforslaget, som efter vores opfattelse ikke er ganske klart belyst, og som vi meget gerne vil have besvaret om ikke i dag, så under udvalgsbehandlingen.

Det ene spørgsmål vedrører elforsyningsvirksomhedernes accessoriske virke, og her har jeg med stor tilfredshed konstateret, at Boligministeriet er af den opfattelse, at det skal være udskilt i en selvstændig drift, hvis man eksempelvis har installatørvirksomhed. Det, der imidlertid ikke fremgår, er, hvor meget eller hvor lidt der skal til, for at den accessoriske virksomhed efter Boligministeriets opfattelse er udskilt. Skal der være tale om en egentlig selskabskonstruktion, eller er det nok, at det bare ligger, om jeg så må sige, på et andet kontor? Hvor meget eller hvor lidt skal der til, før det er opfyldt? Det var den ene ting.

Det andet er spørgsmålet vedrørende elprisen. Her er det jo fuldstændig rigtigt, at det samlet set ikke berører elprisen, men når man nu ændrer opkrævningsmetoden, således at alle får del i prisen og ikke bare de få, der er tilknyttet det område, hvor tilsynet foregår, må det vel i en eller anden udstrækning give en påvirkning af den samlede elpris. Det kan godt være, at det samlede proventi, der kommer ind, ikke stiger, men elprisen må jo varieres på en eller anden måde. Her vil vi godt under udvalgsbehandlingen have klarlagt, hvad det i grunden betyder for elprisen.

Men summa summarum: Vi har ikke problemer med at støtte forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Som en konsekvens af den delvise liberalisering af elmarkedet er det nødvendigt at sikre, at tilsynet med stærkstrømsanlæg overholdes. Det har ligget i Elektricitetsrådet, og det kan det jo altså fortsat gøre.

Det, der er hensigten med lovforslaget, er at sikre det, som man i lovforslaget kalder konkurrenceneutralitet, nemlig at elforsyningsselskaber på det mere frie marked ikke går i gang

med at fjerne alle de udgifter, der ikke anses for strengt nødvendige for selve tilsynet. Det, man gør med forslaget her, er at sprede tilsynsudgifterne ud over alle elforbrugerne i områder, hvor der mange nyanlæg, og områder, hvor der er få, og også steder, hvor man importerer el. Det synes vi er en god idé, så vi støtter lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

I Det Radikale Venstre ønsker vi, at der ikke er tvivl om, at der et tilsyn med stærkstrømsmateriel og elektrisk materiel, og når elmarkedet nu fra 1999 bliver åbnet, finder vi også forslaget om, at ministeren vil kunne lade elforsyningsvirksomhederne selv udføre tilsynet, fornuftigt.

For at sikre, at tilsynsudgiften bliver konkurrenceneutral, foreslås det, at udgiften pålægges samtlige elforbrugere. Det har vi fuld forståelse for, og også, at åbningen af elmarkedet medfører, at der er behov for en tilpasning af reglerne for opkrævning af udgifterne til Elektricitetsrådets øvrige virksomhed. Vi kan tilslutte os, at opkrævningen netop sker på tilsvarende måde for tilsynsudgiften.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Det bliver hverken første eller sidste gang, vi kommer til at skulle lave ændringer i lovgivningen som følge af, at vi nu får åbnet vores elmarked. Når man tænker på alle de følgelove, som vi har måttet lave om som følge af, at vi fik ændret og liberaliseret vores telelovgivning, ligger der nok meget foran os.

Det forslag, som ministeren har fremlagt i dag, virker umiddelbart uproblematisk. Jeg har kun to bemærkninger.

Den ene drejer sig om tilsynet med statens anlæg. Jeg vil godt have ministeren til at bekræfte, at uanset hvilken form DSB har, og uanset hvor meget DSB divisioneres ud i nogle, der står for færgedrift, nogle, der står for S-togsdrift, og nogle, der står for at eje selve banelegemerne, er det sådan, at det tilsyn kan blive ført. For ét af de problemer, som vi har oplevet med DSB, og det har været også på arbejdsmiljøområdet og andre områder, er, at de har betragtet sig som en stat i staten, der fører deres eget tilsyn, og med de mange uheld, som vi i de senere år har oplevet hos DSB, er det vores opfattelse, at i takt med at mere og mere bliver elektrificeret, og her er der i allerhøjeste grad tale om højspændingsanlæg, skal

tilsynet med alle DSB's aktiviteter være godt og grundigt.

Så er der selve det forhold, at der kan komme nye aktører på elmarkedet, og det er selvfølgelig rigtigt set, at ministeren skal have mulighed for at kunne opkræve afgifterne eller omkostningerne det sted, hver det er mest hensigtsmæssigt, men vi synes alligevel, det er lidt underligt, at der ifølge de forelagte paragraffer skal hele to ministerbemyndigelser til. Boligministeren kan fastsætte regler for gennemførelse af tilsyn, herunder få betaling heraf. Hvorfor kan boligministeren ikke skrive med det samme, hvordan disse regler skal være? Det er en uskik, at vi får alle disse bemyndigelseslove forelagt, og uden at der skal gå taxakørsel i det, kan vi lige så godt bare med det samme få skrevet i lovforslaget, hvordan ministeren og embedsværket forventer, at de regler skal være.

Så er der spørgsmålet om, hvordan denne pris bliver fordelt ud på kunderne, og her opererer vi jo i energimæssig sammenhæng med det, der på nudansk hedder public service obligations eller PSO for at tage den korte version. Det drejer sig om, at når det offentlige pålægger elforsyningsvirksomhederne, elproduktionsvirksomhederne, eltransmissionsvirksomhederne osv. forskellige forpligtelser, og det er jo altså i denne forbindelse tilsynet med stærkstrømsanlæggene, skal den omkostning formidles videre, og det kommer til at betyde, at hvis der er nogle, der vælger at importere strøm fra f.eks. Norge eller Sverige, at så bliver de pålagt denne PSO.

Jeg vil bare bede ministeren om sammen med miljø- og energiministeren at sikre, at i de regler, der er for, hvad der må indregnes i PSO'en, bliver dette tilsyn også opført, for det er helt naturligt, at alle selvfølgelig er med til at betale for det.

Til gengæld kan der være et andet problem, og det er det stigende antal erhvervsvirksomheder, som har fundet det attraktivt at lave det, der hedder industriel kraftvarme. De producerer både strøm og varme. Senest i går kunne vi læse om, at Københavns Lufthavn går med den slags planer, og det er jo noget, som virksomhederne gør, fordi det er praktisk og også går hen og bliver en god forretning for dem.

Netop fordi det er en god forretning for dem, er det vores opfattelse, at hvis en virksomhed, eksempelvis nu måske i den kommende tid Kastrup Lufthavn, får et industrielt kraftvarmeanlæg og i den anledning får et strømoverskud,

der skal ud på nettet, mener jeg ikke, det er rimeligt, at resten af elforbrugerne skal betale for tilsynet med de højspændingsanlæg, der skal til i den forbindelse. Det må være den virksomhed, der nyder godt af at have en strømproduktion, som de sælger, der har de tilsyns- og omkostninger, og ikke forbrugerne eksempelvis i Københavnsområdet, der skal betale for, at f.eks. Kastrup Lufthavn har en strømproduktion, som de skal have afsat, og dermed nogle højspændingsanlæg, der skal føres tilsyn med.

Men bortset fra disse, kan man vist roligt sige, mere tekniske betragtninger, er vi enige i ministerens sigte, og vi forventer, at de tekniske ting kan blive afklaret under udvalgsarbejdet, og så stemmer vi ja til loven.

Keld Albrechtsen (EL):

Det vil være ganske vanskeligt at finde argumenter imod det lovforslag, der ligger her, så det skal jeg ikke forsøge på. Jeg skal kun sige, at så vidt jeg har forstået, omfatter loven ikke en udvidelse af tilsynet med elektriske installationer, og det er nok i virkeligheden her, det kunne være politisk mere interessant at have en debat.

Jeg kan huske ministeren med en brødrister og en hel masse ledningsspaghetti i en gammel lejlighed, jeg tror, det var i 1997. Her er der jo et tilsynsproblem, som ikke bliver løst i forbindelse med det her, og jeg vil godt minde ministeren om, at der inden for dette område findes uløste opgaver, som man måske skulle påtage sig. Men som sagt, lovforslaget kan vi ikke gøre indsigelse mod.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal ganske kort sige tak for de tilkendegivelser, der er kommet fra samtlige partier om, at man finder, det er et fornuftigt forslag. Selvfølgelig er der en del tekniske ting, som skal undersøges, f.eks. det, som hr. John Vinther var inde på med spørgsmålet om udskillelsen i form af accessorisk virksomhed, og hvad det koster pr. kWh for den enkelte forbruger, når man gør det på en anden måde.

Hr. Kim Behnke har ret i, at det godt kan tænkes, der kommer flere ændringer, men det, som vi gør her med bemyndigelsen, er jo bl.a. at sørge for, at disse ændringer ikke hver gang behøver at komme i Folketinget, hvis det er

ændringer af, hvordan det skal opkræves, men det vender vi tilbage til.

Om de præcise spørgsmål synes jeg, det er helt rigtigt, som hr. Kim Behnke siger, at dem klarer vi af under udvalgsarbejdet, og det mener jeg i og for sig også kunne være befordrende for, at vi hurtigst muligt kunne få spørgsmålene frem og dermed også få dem afklaret.

Når man ser lovforslaget på baggrund af den liberalisering af elfoven, der sker i 1999, kan vi vel godt sige, at forslaget her er på forkant med den udvikling, således vi ikke den dag, hvor det bliver en realitet, står i den situation, at så skal vi først til at lave loven. Derfor har vi taget højde for den udvikling, der kommer.

Til hr. Keld Albrechtsen og det med brødrister og andre ting kan jeg sige, at vi i min ministertid gentagne gange har ført disse oplysningskampagner over for den enkelte forbruger, og det bliver vi ved med, for jeg har den opfattelse, at hvis man kører en kampagne én gang, har den en effekt, men så falder den væk igen, og derfor skal vi have andre elementer op. Men der ligger noget ganske andet i det, som ikke er kommet frem i disse kampagner, for det var ikke det, der var afgørende her, og det er spørgsmålet om en fornyelse af HFI-relæer, så vi er sikre på, at vi kan undgå ulykker med brand og andre ting. Vi arbejder fortsat på at få en hurtig udskiftning af disse relæer i den gamle boligmasse.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Man skal holde, hvad man lover. Jeg har på Centrum-Demokraternes vegne lovet at meddele deres tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af lov om leje og af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Fri lejefastsættelse ved genudlejning). Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl. (Fremsat 13/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Det lovforslag, som her er til behandling, og som er fremsat af Fremskridtspartiet, går ikke overraskende ud på at indføre fri lejefastsættelse ved genudlejning af privat udlejningsbyggeri.

Det vil imidlertid næppe komme bag på hverken forslagsstillerne eller de øvrige tilstedeværende, at forslaget ikke vil få min opbakning, tværtimod. Man behøver blot at slå op i Lejelovskommissionens betænkning for at overbevise sig om, at den fuldstændige ophævelse af huslejereguleringen, som ligger i dette forslag, ville medføre en samfundsmæssig omfordeling af et omfang, som intet socialt ansvarligt parti kan medvirke til.

Lejelovent er ikke et område, hvor man kan praktisere snuptagsløsninger. Hvis man vil opnå noget på dette område, kræver det, at tiltagene er gennemtænkte og velovervejede og udtryk for den balance, som er så vigtig på boligområdet. Netop disse hensyn er da også udgangspunktet for det forslag til lejelov for almene boliger, som netop er blevet vedtaget her i Folketinget, og for det forslag til erhvervslejelov, som vi nylig har fremsat.

Ikke mindst for de private udlejningsboliger er det helt afgørende, at lejelovent sikrer en rimelig balance mellem hensynet til lejebeskyttelsen og sikringen af en god vedligeholdelse og en passende modernisering og en rimelig forrentning til udlejeren, og denne balance tror jeg vi har fundet i det forslag til lejelov for privat udlejning, som jeg forventer at fremsætte i den nærmeste fremtid.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det kommer nok ikke bag på nogen, at også Socialdemokratiet afviser det foreliggende forslag, for det vil ifølge Lejelovskommissionens

beregninger og vurderinger medføre en gennemsnitlig huslejestigning på 39 pct. og i Københavnsområdet på op til 60 pct., og det vil give en samlet forøgelse af huslejeindtægterne til udlejerne på 5 mia. kr. og forårsage en stigning i boligstøtteudgifterne på 1¼ mia. kr. og på grund af prisstigningerne på ejendommene give en formueforøgelse på 40 mia. kr. til ejerne af boligejendommene, og det er endda efter, at der fra 1973 til 1995 har været en prisstigning på disse ejendomme på 433 pct.

Og som også boligministeren var inde på, er det jo klart, at et socialt ansvarligt parti ikke kan byde befolkningen dette og især ikke, når man ved, at de, der bor i disse lejligheder, i stor udstrækning er de økonomisk dårligst stillede.

Mange pensionister vil formentlig notere sig, at det her er Fremskridtspartiets bud på, hvordan deres huslejevilkår skal være fremover.

Så vi afviser forslaget.

Men jeg vil alligevel sige tak til Fremskridtspartiet, fordi det giver os lejlighed til at få det her frem, så vi nu ved, hvad der er Fremskridtspartiets boligpolitik, når den skal udføres i lovforslag, men det er givet noget, vi ikke vil støtte.

Erling Oxdam (V):

I modsætning til hr. Hans Peter Baadsgaard ser Venstre med milde øjne på det foreliggende lovforslag. Og jeg vil faktisk sige, at det er kun ærgerligt, at det ikke er boligministeren, der fremsætter det, men det er det jo altså ikke.

Vi synes, tiden er ved at nærme sig, hvor man må liberalisere ved indgåelse af nye lejemål.

Måske kunne man lave et ændringsforslag undervejs, så det ikke var alle lejemål, men kun visse større lejemål, måske på 100 m² og derover – det har været på tale tidligere – og måske kan også andre forslag komme ind. Men selve ideen om, at nu må det være nok med at føre socialpolitik via boligpolitikken er faktisk rigtig, og derfor vil vi godt drøfte dette lovforslag.

Nu talte boligministeren om et snuptag, men det er der jo sådan set ikke tale om, for man griber ikke ind i bestående lejemål, og det får man heller aldrig – jeg gentager: aldrig – Venstre med til. Det skal kun være ved nye lejemål, og allerede af den grund må ikrafttrædelsesbestemmelsen jo også rettes til den 1. april eller den 1. juli. Det skal kun være fremadrettet.